

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 10^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1935

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΑΡΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ κ. Καμπούρογλου παραδίδει τὴν προεδρίαν εἰς τὸν νέον Πρόεδρον κ. Μ. Κατσαρᾶν.

Ὁ κ. Κατσαρᾶς ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων περὶ τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς προεδρίας του.

Ἡ Ἀκαδημία προσεκλήθη εἰς τὸ ἐν Λισσαβῶνι XII Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ζωολογίας (15-21 Δεκεμβρίου 1935).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.—Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τοῦ ιζ' αἰῶνος, μέχρι τοῦ ιθ' αἰῶνος ὑπερμεσοῦντος, ὑπὸ **Κ. Μ. Ράλλη**.*

Οἱ πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τοῦ ιζ' αἰῶνος, ἀλλὰ καὶ ἀρχαιότερον, ἤροῦντο: Ι. προτροπῆ καὶ ἀδεία τοῦ οἰκουμενικοῦ Π., 1. ἔστιν ὅτε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τε τοῦ παραιτησαμένου τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἄλλων ἀρχιερέων,

* Ἐξήγησις συντετμημένων λέξεων:

Μ. = Μητροπολίτης.

Π. = Πατριάρχης.

Π. Ε. = Πατριαρχικὰ ἔγγραφα, ἐκδ. ὑπὸ Κ. Δελικάνη.

οὐχὶ πάντων τοῦ κλίματος τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου¹. 2. Συνηθέστερον δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π., ἢ Α' ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἢ Β' κατ' αἴτησιν, εἴτε α' τοῦ τελευτήσαντος Π. Ἀλεξανδρείας², εἴτε β' τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ κλήρου καὶ λαοῦ³, εἴτε γ' γνώμη τοῦ παραιτησαμένου τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον καὶ τοῦ Π. Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ τοῦ Π. Ἀντιοχείας, δηλοῦντος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· αα) ὅτε μὲν διὰ τοῦ Π. Ἱεροσολύμων⁴ ββ) ὅτε δὲ ἄνευ τοιαύτης πρὸς ἐκπροσώπησιν ἐντολῆς πρὸς τὸν Π. Ἱεροσολύμων⁵. Ἀλλ' ἔστιν ὅτε τὸν ὑπὸ τοῦ Π. Ἀλεξανδρείας αἰρούμενον, μετὰ τὸν θάνατον δ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου προκρίτων συνιστάμενον ἠρεῖτο ἢ Μεγ. ἐκκλησία νὰ ἐκλέξῃ καὶ δι' ἄλλας μὲν αἰτίαι, μάλιστα δὲ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν κανόνων ἀπαγόρευσιν τοῦ αἰρεῖσθαι τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἑαυτοῦ διάδοχον. Οὕτως ὁ οἰκουμενικὸς Π. Μελέτιος ὁ Γ' ἐδήλωσε τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1845

¹ Οὕτω κατ' Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1710 εἰς διαδοχὴν τοῦ παραιτησαμένου Π. Γερασίμου ἠρέθη κανονικῶν γενομένων ψήφων ἐπ' ἐκκλησίας, παρόντος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ὑπὸ τοῦ παραιτησαμένου Π. Γερασίμου καὶ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ ὄρους Σινᾶ, ὡς καὶ τοῦ Μ. Θηβαΐδος Ἀρσενίου ὁ Λιβύης Σαμουὴλ ὁ Καπασοῦλης. "Ὅρα τὰ γράμματα τοῦ παραιτησαμένου Γερασίμου ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1710 πρὸς τὸν Π. Ἱεροσολύμων Χρῦσανθον ἐν *Ἐκκλησιασικῷ Φάρῳ*, 8, 1911, σ. 327-328, ἀπὸ Νοεμβρίου 1710 (αὐτ. σ. 328-330), καὶ τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1710 τοῦ Π. Σαμουὴλ, αὐτ. σ. 405-406.

² Ὅρα τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1783 ὑπόμνημα τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Κυπριανοῦ αἰρεθέντος Γερασίμου ἐν Π. Ε., 2, σ. 42-43.

³ Ὅρα τὰ ὑπομνήματα ἀπὸ 1737 τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Σαμουὴλ αἰρεθέντος Κοσμᾶ (αὐτ. σ. 33-36), ἀπὸ Αὐγούστου 1746 τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Κοσμᾶ αἰρεθέντος Ματθαίου (αὐτ. σ. 39-40), ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1788 τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Γερασίμου αἰρεθέντος Παρθενίου (αὐτ. σ. 44-45), ἀπὸ Νοεμβρίου 1805 τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Παρθενίου αἰρεθέντος Θεοφίλου (αὐτ. σ. 46-47), ἀπὸ Ἰουνίου 1858 τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Ἱεροθέου αἰρεθέντος Καλλινίκου, αὐτ. σ. 132-133.

⁴ Οὕτως ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημούντων ἀρχιερέων προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π., γνώμη συμφώνῳ τοῦ παραιτησαμένου τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας πατριαρχικὸν θρόνον Καλλινίκου καὶ τοῦ Π. Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἔχοντας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Π. Ἀντιοχείας, ἠρέθη κατὰ Μάιον τοῦ 1861 ὁ Ἰακώβος (ἔρα τὸ ἀπὸ Μαΐου 1861 ὑπόμνημα τοῦ Ἰακώβου, αὐτ. σ. 144-145). Ἡρέθη δ' οὗτος πρὸς ἄρσιν τῶν ἐριδίων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ ὀρθοδόξων κοινοτήτων, ὧν ἡ μὲν προὔτεινε εἰς διαδοχὴν τοῦ παραιτησαμένου τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας Καλλινίκου τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου Κύριλλον, ἡ δὲ, τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐγένιον· ἔρα τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1861 πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Ἰωακείμ τοῦ Β' πρὸς τὴν κοινότητα Ἀλεξανδρείας, αὐτ. σ. 145-149.

⁵ Ὅρα τὸ ἀπὸ Ἰουλίου 1766 ὑπόμνημα τοῦ αἰρεθέντος Κυπριανοῦ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Σαμουὴλ τοῦ Χαντζερῆ δεκτὴν γενομένην γνώμην τοῦ τε παραιτησαμένου τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον Ματθαίου καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Φιλήμονος καὶ Ἱεροσολύμων Παρθενίου, αὐτ. σ. 41-42.

ὅτι διάδοχος τοῦ τελευτήσαντος Π. Ἀλεξανδρείας Ἱεροθέου ἠρέθη ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ὁ τέως Μ. Κεσπενδηλίου Ἀρτέμιος, οὐχὶ δ' ὁ ὑπὸ τοῦ Ἱεροθέου αἰρεθεὶς καὶ ὑπ' αὐτῶν δ' ἀρμόδιος κριθεὶς ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος, διὰ τὴν τῶν κανόνων ἀπαγόρευσιν τοῦ αἰρεῖσθαι τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἑαυτοῦ διάδοχον¹. Ἡ δ' καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐκ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου εἰς τὸν οἰκουμενικὸν αἰρεθέντος Π. καὶ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας κλήρου καὶ λαοῦ. Οὕτως ἠρέθη κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1621 κατὰ τοιαύτην ὑπόδειξιν εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς οἰκουμενικὸν Π. αἰρεθέντος τέως Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου Α' τοῦ Λουκάρεως ὁ Γερασίμος². Ἡ ε' κατ' ἀκολουθίαν ἀποφάσεως ὑπερτελοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου, ἧτις ἀπετελεῖτο ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. μετέχοντος καὶ ἐτέρου Π., ὡς τοῦ Ἱεροσολύμων, ἔτι δὲ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημούντων ἀρχιερέων καὶ καθ' ἣν παρῆν ὅ τε κληῖρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ ἐπίτροποι τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου³.

II. Ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἔστι δ' ὅτε ἐν ἐτέρῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναῷ, ὡς τῷ ἐν Μεγ. Ρεῦματι ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν⁴. Ἔστι δ' ὅτε ἡ χειροτονία τοῦ μὴ κεκτημένου ἀρχιερωσύνης αἰρεθέντος ἐγίνετο ἐν τῷ ἐν Καίρῳ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου⁵.

III. Ἡ 1. διὰ μεταθέσεως μητροπολίτου τοῦ κλίματος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου⁶, ἢ 2. δι' ἀναδείξεως ἀρχιερέως ἐτέρου πατριαρχικοῦ κλίματος καὶ δῆ, εἴτε Α'

¹ Ὅρα τὸ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1845 γράμμα τῶν Ἰωάννου Δυναστίση, Μιχαὴλ Δοσίτζα καὶ Στεφάνου Τζιτζίνια πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν Π. Μελέτιον τὸν Γ' καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους, αὐτ. σ. 84-90.

² Ὅρα τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γερασίμου, αὐτ. σ. 5-6.

³ Οὕτως ἡ ἐν ἔτει 1737 ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπερτελής σύνοδος ἡ συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Νεοφύτου τοῦ ΣΤ', μετασχόντος καὶ τοῦ Π. Ἱεροσολύμων Μελετίου, τῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ καθ' ἣν παρῆν ὅ τε κληῖρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ μαγίστορες τοῦ ρουφειοῦ τῶν γουναράδων οἱ κατασταθέντες ἐπίτροποι τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανῶν, ἀπεφάσισε τὴν ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἐκλογὴν καὶ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Π. Σαμουήλ, τοῦ Μ. πρῶην Πισσιδεῖας Κοσμᾶ, ὅστις καὶ ἠρέθη ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημούντων ἀρχιερέων, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Νεοφύτου τοῦ ΣΤ'. Τὸ ἀπὸ 1737 ὑπόμνημα τοῦ Κοσμᾶ ὄρα αὐτ., σ. 33-36.

⁴ Ἐν αὐτῷ ἐγένετο ἐν ἔτει 1783 ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γερασίμου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Κυπριανοῦ. Ὅρα αὐτ. σ. 42-43.

⁵ Ἐν αὐτῷ ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ Ἱεροθέου ἐν ἔτει 1847. Ὅρα αὐτ. σ. 94-95.

⁶ Οὕτως ἠρέθησαν εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Π. Κοσμᾶ ὁ Μ. Λιβύης Ματθαῖος κατ' Αὔγουστον τοῦ 1746 (αὐτ. σ. 39-40), τοῦ τελευτήσαντος Γερασίμου ὁ Μ. Πηλουσίου Παρθένιος κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1788 (αὐτ. σ. 44-45), τοῦ τελευτήσαντος Παρθένιου ὁ Μ. Λιβύης Θεόφιλος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1805 (αὐτ. σ. 46-47), τοῦ παρατησαμένου Ἀρτεμίου ὁ Μ. Λιβύης Ἱερόθεος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1847. Ὅρα αὐτ. σ. 109-111.

μητροπολίτου¹, είτε Β' ἐπισκόπου², είτε Γ' πατριάρχου παραιτουμένου τὸν ὄν κατέχει ἕτερον πατριαρχικὸν θρόνον³. "Ἡ 2. δι' ἀναδείξεως μὴ κεκτημένου ἀρχιερωσύνης κληρικοῦ, ὡς ἀρχιμανδρίτου καὶ καθόλου ἱερομόναχου⁴. Βραδύτερον ἐκρίθη ὅτι Π. Ἀλεξανδρείας ἔδει νὰ ἐκλέγηται ὁ κεκτημένος ἀρχιερωσύνης, οὐχὶ δ' ἀρχιμανδρίτης ἢ καθόλου ἱερομόναχος διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν πείραν ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως⁵. Ἐνίοτε ὁ ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει αἰρεθεὶς ἀνεδεικνύετο Π. ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πεμπομένων ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων μητροπολιτῶν⁶.

¹ Οὕτως ἤρέθησαν ἐκ τῶν μητροπολιτῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Παρθενίου ὁ Μ. Καστορίας Γεράσιμος ὁ Παλλαδᾶς (ἔρα ἐν Ἐκκλησιαστικῶν Φάρον, 7, 1911, σ. 246), τοῦ τελευτήσαντος Σαμουήλ ὁ πρῶν Μ. Πισσιδεῖας Κοσμάς (τὸ ἀπὸ 1837 ὑπόμνημα αὐτοῦ ἔρα ἐν Π. Ε. 2, σ. 33-36), τοῦ παυθέντος Θεοφίλου ὁ Μ. Νικαίας Ἱεροθέος κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1825 (αὐτ. σ. 50-51), τοῦ τελευτήσαντος Ἱεροθέου ὁ Μ. Κεστενδελίου Ἀρτέμιος κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1845 (αὐτ. σ. 83-84), τοῦ τελευτήσαντος Ἱεροθέου ὁ Μ. Θεσσαλονίκης Καλλίνικος κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1858 (αὐτ. σ. 132-133), τοῦ παραιτησαμένου Καλλινίκου ὁ Μ. Κυζίκου Ἰάκωβος κατὰ Μάιον τοῦ 1861. Ὅρα αὐτ. σ. 144-145.

² Οὕτως εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Κυπριανοῦ ἤρέθη ὁ ἐπίσκοπος Μετρῶν Γεράσιμος κατ' Ἰούλιον τοῦ 1783. Ὅρα αὐτ. σ. 42-43.

³ Οὕτως εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Νικάνηρος ἤρέθη κατὰ Μάιον τοῦ 1870 ὁ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον τῇ 4 Δεκεμβρίου 1866 παραιτησάμενος Σωφρόνιος ὁ Γ'. Ὅρα αὐτ. σ. 151-153.

⁴ Οὕτως ἤρέθησαν εἰς διαδοχὴν Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἀναδειχθέντος οἰκουμενικοῦ Π. ὁ Γεράσιμος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1621 (αὐτ. σ. 5-6), τοῦ παραιτησαμένου Ματθαίου ὁ Κυπριανὸς κατ' Ἰούλιον τοῦ 1766. Αὐτ. σ. 41-42.

⁵ Οὕτως ἐν ἔτει 1845 διάδοχος τοῦ Ἱεροθέου ἤρέθη ὁ Μ. Κεστενδελίου Ἀρτέμιος, οὐχὶ δ' ὁ ὑπὸ τοῦ Ἱεροθέου ὑποδειχθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀρμόδιος κριθεὶς ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθέος. Οὕτως ἐν τῇ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1845 πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ ἐπιστολῇ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Μελετίου τοῦ Γ' πρὸς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προκρίτους λέγεται: «*Ἡ εἰς πατριαρχικὸν ἀξίωμα πρόσδος ἀπαιτεῖ προϋπάρχοντα ἀρχιερέα δεδοκιμασμένον καὶ εὐδοκιμηκότα εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν ποιμαντορίαν. Ὅθεν καὶ τοῦτο, ἢ ἀπὸ ἀρχιμανδρίτου εἰς πατριάρχην δηλ. ἀποκατάστασις, ἀντιβαίνει ταῖς ἱεραῖς τῆς ἐκκλησίας τάξεσι, πολλῶν μᾶλλον οὐκ ὁ εἰρημένος Ἱεροθέος ὑπάρχει καὶ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγνώριστος, ὅπερ οὐχ' ἦτον ἐναντίον τῇ ἐκκλησιαστικῇ συνηθείᾳ τοῦ μὴ ἀβασανίστως μηδὲ ἄνευ προλαβούσης πείρας εὐσεβῶν καὶ ὁρθῶν φρονημάτων καὶ βίου ἀνεπιλήπτου προχειρίζειν ἀρχιερέα πολλοῦ γε καὶ δεῖ πατριάρχην*».

⁶ Οὕτως ὁ οἰκουμενικὸς Π. Ἀνθίμος ὁ ΣΤ' ἔπεμψεν εἰς Ἀλεξανδρείαν τὸν Μ. Σμύρνης Ἀθανάσιον μετὰ τοῦ δευτερεύοντος τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας Ἀγαθαγγέλου, ἠτήσατο δὲ καὶ παρὰ τοῦ Π. Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τὴν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀποστολὴν Μ. τινὸς τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ θρόνου πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἄμα μετὰ τοῦ πεμφθησομένου Μ. καὶ ὑπὸ τοῦ Π. Ἀντιοχείας Μεθοδίου εἰς ἐπίσκοπον προχειρίσιν τοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου Ἱεροθέου, ἀνάδειξιν δ' αὐτοῦ εἰς Μ. τῆς ποτὲ διαλαμψάσης μητροπόλεως Λιβύης τῆς τελεσάσης ὑπὸ τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον αἰρεθέντος ἤδη ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἅτε ἀμοιροῦντος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνου ἀρχιερέων πρὸς τὴν τοιαύτην χειροτονίαν. Ὅρα τὸ πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα τοῦ Π. Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' ἀπὸ 31 Ἰανουα-

IV. Ἡ ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας γενομένη ἐκλογὴ τοῦ Π. Ἀλεξανδρείας 1. ἐκυροῦτο ὑπὸ τῆς κοσμητικῆς ἀρχῆς¹. 2. Ἐγνωρίζετο δ' ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Α' τῶ αἰρεθέντι². Β' Τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ προκρίτοις³. Γ' Τοῖς πατριάρχαις Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸ μνημονεύσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις τὸ ὄνομα τοῦ αἰρεθέντος Π. Ἀλεξανδρείας *ἐναριθμίῳ* ἐν τῇ τετρακτύϊ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τεσσάρων ὀρθοδόξων πατριαρχῶν⁴. Τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις ἐγνωρίζετο καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τυχὸν ἀπαρέσκεια τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ χριστιανῶν, ἥτις ὅμως δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν⁵.

ρίου 1847 πρὸς τὸν Π. Ἱεροσολύμων Κύριλλον (αὐτ. σ. 96-97), τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1847 πρὸς τὸν ὑποψήφιον Λιβύης Ἱεροθέον (αὐτ. σ. 103-106) καὶ τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1847 τὸ περιέχον τὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἔκδοσιν πρὸς τὸν ὀρισθέντα ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ Μ. Σμύρνης Ἀθανάσιον (αὐτ. σ. 107-109), καὶ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1847 πρὸς τὸν κληρον καὶ λαὸν τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας (αὐτ. σ. 98-100) καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἱεροθέου ὑπόμνημα (αὐτ. σ. 94-95), τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1847 πρὸς τὸν κληρον καὶ λαὸν Ἀλεξανδρείας (αὐτ. σ. 105-106) καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς προξένους Δοσίτζαν, Δανατάσῃν καὶ Τζιτζίνιαν (αὐτ. σ. 106 σημ.), παρ' ὧν ἠτήσατο, ἵνα δέξωνται φιλοφρόνως τοὺς πατριαρχικοὺς ἀπεσταλμένους. Ὅρα ἔτι τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1847 ὑπόμνημα τοῦ Π. Ἀλεξανδρείας Ἱεροθέου, οὗ ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Καίρῳ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου ὑπὸ τῶν τριῶν ἀπεσταλμένων τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ', Ἀντιοχείας Μεθοδίου καὶ Ἱεροσολύμων Κυρίλλου, ἦτοι τῶν μητροπολιτῶν Σμύρνης Ἀθανασίου, Βηρυτοῦ Βενιαμὴν καὶ Σεβαστείας Θεοδόσιου (αὐτ. σ. 109-111) καὶ τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1847 ἀποδεικτικὸν ἐνυπόγραφον γράμμα τῶν εἰρημένων τριῶν μητροπολιτῶν.

¹ Ὅστω διὰ τοῦ ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1845 πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος πρὸς τὸν Μιχαλάκην Δοσίτζαν ὁ οἰκουμενικός Π. Μελέτιος ἤξιωσεν, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πασασῆ ἐφέντη κυρώσεως (συγκαταθέσεως) τῆς ἐκλογῆς ὡς Π. Ἀλεξανδρείας τοῦ ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας αἰρεθέντος Μ. Κεστενδηλίου Ἀρτεμίου. Ὅρα αὐτ. σ. 88-90.

² Ὅρα τὸ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1858 πατριαρχικὸν συνοδικὸν γράμμα τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. Κυρίλλου τοῦ Ζ', δι' οὗ ἐγνωρίσθη τῇ Καλλινίκῳ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ, αὐτ. σ. 133-134.

³ Ὅρα τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1858 πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα τοῦ αὐτοῦ οἰκουμενικοῦ Π., δι' οὗ ἐγνωρίσθη τοῖς τὰ πρῶτα φέρουσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ ἡ εἰς Π. Ἀλεξανδρείας ἐκλογὴ τοῦ Μ. Θεσσαλονίκης Καλλινίκου. Ὅρα αὐτ. σ. 135-136.

⁴ Ὅρα τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1846 γράμμα τοῦ οἰκουμενικοῦ Π. πρὸς τὸν Π. Ἀντιοχείας, δι' οὗ ἐγνωρίσθη αὐτῷ ἡ ἐκλογὴ ὡς Π. Ἀλεξανδρείας τοῦ ἀπὸ Κεστενδηλίου Ἀρτεμίου, αὐτ. σ. 278-280.

⁵ Ὅστω ὁ οἰκουμενικός Π. διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1846 γράμματος (αὐτ. σ. 278-280) πρὸς τὸν Π. Ἀντιοχείας ἐγνώρισεν αὐτῷ ὅτι οἱ ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανοὶ διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς ἐδήλωσαν αὐτῷ τὴν ἐαυτῶν ἀπαρέσκεϊαν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας γενομένην ἐκλογὴν ὡς Π. Ἀλεξανδρείας τοῦ ἀπὸ Κεστενδηλίου Ἀρτεμίου· ἀλλ' ὁ οἰκουμενικός Π. μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου ἐδήλωσεν ἐμμονὴν εἰς τὴν κανονικῶς γενομένην ἐκλογὴν τοῦ Ἀρτεμίου, ἔπεμψε δὲ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις ἀντίγραφα τῆς τε ἀναφορᾶς τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ χριστιανῶν, ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Μεγ. ἐκκλησίας δηλώσεως ἐμμονῆν εἰς τὰ δεδογμένα. Ἠτήσατο δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τῶν λοιπῶν πατριαρχῶν.